

Svensk avelsstrategi för Korthals Griffon / Griffon d'arret à poil dur/ korthals

Historik

Korthals griffon eller griffon d'arret à poil dur/korthals är en av de första kontinentala jakt-hundarna med en skriven rasstandard. Strävvhåriga stående fågelhundar finns beskrivna redan av Xenofon. I mitten av 1800-talet samlade den holländske kynologen och yrkesjägaren E. K. Korthals in olika stående kontinentala fågelhundar av griffontyp. Genom målmedveten avel skapade/restaurerade han tillsammans med andra intresserade på 12 år rasen. Hundarna var då uniforma såväl jakt- som utseendemässigt. Rasstandarden registrerade han tillsammans med 16 andra jägare 1887. Rasen har sedan dess avlats enligt E K Korthals standard i Europa med avseende på såväl jaktbarhet, mentalitet som exteriör. Såväl Frankrike som Nederländerna och Tyskland - som på olika vis kan anses vara E K Korthals och rasens ursprungsländer, följer ännu idag de ursprungliga avelsmålen. Även nyare tillkomna griffonklubbar i Europa såsom Belgien har anslutit sig till dessa avelsmål.

Avel i ursprungsländerna

Avelsstrategierna i Frankrike, Nederländerna och Tyskland omfattar krav på godkännande vid;

- a) anlagstest som stående fågelhund och i visa fall apportör / eftersökshund
- b) mönstring /exteriörbedömning vid officiell utställning
- c) frihet från HD (FCI grad A och B accepteras) och andra genetiskt betingade sjukdomar

Endast valpar efter i förväg enligt samtliga dessa krav godkända föräldradjur får registreras.

Avelsstrategin har i över hundra år varit att i enlighet med E. K. Korthals mål skapa en sund ras som fungerar som stående fågelhund, allround jakthund och apportör under krävande förhållanden.

Defekter

Rasen har få genetiska defekter. Under 1970 och -80 talen upplevde rasen en hel del problem med HD inom vissa linjer. Genom gemensamma insatser med införande av stränga krav avseende HD-frihet för samtliga avelsdjur i de Europeiska klubbarna kom man tillrätta med problemet. Antalet individer som idag i Frankrike, Nederländerna och Tyskland utestängs från aveln p g a HD (FCI grad C, D, E) är få. I Frankrike är under 2 % av registrerad avkomma behäftad med HD (grad C, D, E). I Nederländerna och Tyskland röntgas ca 50 % av individerna och endast ett fåtal får anmärkning på höfterna.

Inom rasen förekommer att hörntänderna i mjölkmandsbettet kan vara trångt ställda. Detta uppger samtliga klubbar rättar till sig då de permanenta tänderna bryter fram och det finns inga problem med trånga hörntänder i permanenta bitt. Inom aveln tillåts extra p1 vilket inte klassificeras som bittfel.

Entropion –inåtrullade ögonlock, och ektropion –utåtrullade ögonlock, förekommer hos enstaka hundar liksom kryptorchism. Samtliga dessa defekter utesluter hunden från avel i de ursprungliga klubbarna.

Avelspopulation

Avelsutbyte mellan de Europeiska -i huvudsak Franska, Nederländska, Belgiska och Tyska populationerna förekommer kontinuerligt. Aveln bedrivs både inom respektive population men även som intermediär avel mellan populationerna. Under 1990-talet har registreringssiffrorna legat relativt konstant med antal registrerade valpar per år

ca 1000 - 1200 i Frankrike (en stor oregistrerad avel för jakt förekommer också)

ca 100 i Nederländerna (viss oregistrerad avel)

ca 80 - 100 i Tyskland

I avelshänseende bör den svenska populationen korthals griffon ses som en del av den europeiska och i möjligaste mån ansluta sig till de avelspolicys som gäller i dessa populationer.

Avelsstrategi i Sverige

I enlighet med E. K. Korthals och hans samarbetspartners intentioner bevara och utveckla rasens genetiska förutsättningar för arbete som stående fågelhund, allround jakthund och apportör.

I aveln bör i enlighet med de europeiska rasklubbarnas policys enbart tillåtas hundar med HD grad A och B. I dessa länder tillåts endast parning HD-A x HD-A och HD-A x HD-B.

Önskvärt är att exteriören hos blivande avelshundar på officiell utställning eller vid rasmönstring bedömts vara minst god (2).

I möjligaste mån bör, i linje med övriga europeiska avelspolicys, i första hand hundar som visat anlag på rasens inneboende jaktegenskaper användas i avel. I första hand bör hundar som erhållit pris vid jaktprov eller genomfört internationellt prov/mönstring för rasen användas i avel. Hundar som startat på jaktprov och fått goda egenskapspoäng men ej gått till pris p g a avsaknad av jaktbar situation eller bristande dressyr i densamma bör kunna tillåtas i aveln.

Hundar med genetiskt betingade sjukdomar bör i enlighet med SKK:s grundregler och övriga klubbars bestämmelser ej användas i avel.

Stor hänsyn måste tas till risken för inavel och den svenska populationen måste i avelshänseende därför ses som en del av den europeiska. Före varje parning bör inavelsgraden för valparna kontrolleras och bör endast i undantagsfall tillåtas överstiga 6,25%. Inom överskådlig framtid kan man anta att majoriteten av svenska kullar kommer att ha minst en utländsk förälder –som då är godkänd för avel i enlighet med sitt hemlandsklubbs bestämmelser.

Denna avelsstrategi bör ses över vart femte år. Utvecklingen av den svenska populationen bör då ses över och jämföras med Korthals intentioner och övriga Europeiska klubbars populationer med avseende på sjukdomar, jaktegenskaper och exteriör inklusive hårlag.

I första hand bör översynen av avelsstrategin innebära en analys av den svenska populationen så att denna följer utvecklingen i övriga Europa i positivt hänseende och de svenska korthalsarna inte utvecklas till en egen variant av rasen.

Möln dal 2006-03-09

Denna RAS för rasen **korthals griffon** eller **griffon d'arret à poil dur/korthals** har skrivits på uppdrag av Specialklubb för kontinentala fågelhundar.

Ägarna till samtliga vuxna hundar av rasen i Sverige:

Dag och Helena Lindmark, ägare till Lycka van t'Holtlaand

Sara Beckman, ägare till Anet vom Helbeeck och

Paula Christensson, ägare till Suede de la Coipeane

har läst igenom och godkänt förslaget till RAS och är införstådda med dess uppgift för den fortsatta aveln i Sverige.

Representanter för de tre äldsta, tillika de största, klubbarna i Europa har läst igenom en engelsk översättning av bifogade RAS. Samtliga har ansett att denna RAS väl överrensstämmer med de mål för aveln som satts upp av E K Korthals *et al* samt vid bildandet av den första griffonklubben -Griffon Club e v 1888, samt de avelsmål som gäller i klubbarna idag.

De som hjälpt till i de olika klubbarna är:

Griffon Club e v 1888, Tyskland, Hauptzuchtwert, DrMedVet U Loss

Club Francais du griffon d'arret á poil dur/korthals, f d sekreterare, f d ordförande,

styrelseledamot J Carpentier och Secrétaire Général Adjoint J-P Lautier

Nederlandse griffon club, sekreterare E v d Schouw och f d ordförande R Braspenning

Vid diskussion med representanterna för respektive Europeiska klubbar har även SKK:s grundregler diskuterats. Det har förutsatts att samtliga Svenska uppfödare känner till dessa och att det som är reglerat där ej ytterligare behöver påpekas i den bilagda RAS även om det ingår i de enskilda klubbarnas avelsstrategier eller registreringsbestämmelser.

Skrivningen att även hundar som fått bra egenskapspoäng vid prov men ej gått till pris pga att de ej presenterat jaktbar situation pga viltbrist eller förbrut sig i densamma kommer efter förslag från den franska klubbens nuvarande Secrétaire Général Adjoint Jean-Pierre Lautier. Han påpekade att det vid de kontinentala testen aldrig förekommer att inte varje hund har tillfälle till flera fågelsituationer. I unghunds testen bedömer man reviering, sök, följsamhet, utnyttjande av vinden och stånd men skulle hunden förbryta sig pga oerfarenhet eller olydnad belastas den ej om den i övrigt arbetar på ett föredömligt sätt. Detsamma har uppfödare i Holland påpekat.

Inför det slutliga inlämnandet av RAS 2006 har samtliga svenska korthalsägare (inklusive de sedan 2004 tillkomna 14st) beretts möjlighet att yttra sig om RAS innehåll och lydelse.

Möln dal 2004.12.06 samt 2006-03-09

Sara Beckman

/Rasrepresentant korthals griffon inom Specialklubb för kontinentala fågelhundar/